

Діло

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 18, II. пов. Konto почт. шадл. 26.726 Адреса теле. „Діло—Львів“. Число телефону 565. Рукописів редакція не звертає.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині: місячно 5— К. чотирімісячно 15— піврічно 28— річно 50— у Львові (без доставки): місячно 4— К. чотирімісячно 12— піврічно 22— річно 44— в Німеччині: місячно 28— М. річно 105— За зміну адреси платити ся 50 с.</p>	<p>Ціна оголошень: Рядом вертикаль, довжиною 1 см. і висотою 1 К., в розмірах 1780, в розмірній частині першого або в розмірній частині другого видання. Оголошення за плату і за умови угоди. Постійні оголошення за умови угоди. Одна оригінальна копія у Львові 16 с. на провінції 20 с.</p>
---	--	--

Видає: Видавничий Опікун „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Українська Східна Галичина — для Поляків!

Презентельство д-ра Зайдлера і гр. Черніна йде на зустріч польським апетитам.

Львів, 7. лютого 1918.

Рескриптом намісника Галичини гр. Гуйна до правительственого комісара м. Львова покликає до життя тимчасову Раду м. Львова, яка вступає в місце дотеперішньої прибічної Ради м. Львова. До цієї тимчасової Ради, зложеної на взорець виборної Ради з 100 членів, покликає цілий ряд осіб з політичних і суспільних кругів, які досі в Раді м. Львова зовсім не були заступлені, як представників соціальної демократії, пос. Брайтера, пос. Райцеса й ин. Значить, правительством покликаючи до життя тимчасову Раду м. Львова, мало на увазі справлене обов'язуючого виборчого закону, який цілі політичні і суспільні групи виключав від участі в управі міста.

Обов'язуючий виборчий закон виключав від участі в управі старинної столиці Галицько-володимирської держави також ціле українське населене міста Львова, яке—не вважаючи на шістьсот літ польського панованя—все таки числить у Львові 20% населеня і виказує постійну тенденцію зросту, тенденцію, проти якої в передвоєнні часа польська преса підносила постійні алярми. Як же правительством справило виборчий закон у відношеню до Українців м. Львова? Так, що на 100 членів тимчасової Ради м. Львова іменувало всего шість Українців (п. Миколу Ганкевича, радн. Ізидора Гремницького, о. дир. Теодовія Лежогубського, дир. Василя Нагірного, нотаря Йосифа Онискевича і дир. д-ра Стефана Федака), отже 6%. Отже 20-процентове українське населене м. Львова буде мати всего на всего 6 процентове представництво в тимчасовій Раді м. Львова, — так представляє ся в найновішій виданю справедливості австрійського правительства супроти Українців у столиці української області Австрії.

Австрійське правительство зігнорувало факт існування 20-процентового українського населеня у Львові, зігнорувало домаганя організації Українців м. Львова, щоби до тимчасової Ради м. Львова покликати українських представників пропорціонально до числа населеня, зігнорувало Українську Парламентарну Репрезентацію, з якою не переговорювало в сій справі, — і самовільно, поза плечима українського народу і

його представників, на основі односторонніх переговорів з польською стороною утворило тимчасову Раду м. Львова, в якій шість українських представників буде засідати хіба тільки на те, щоби бути безсилними свідками проти української політики польських 94-ох членів Ради.

Сей поступок австрійського правительства тим знаменітійший, коли звернемо увагу, в якім часі він наступив.

З одної сторони в цій Східній Галичині йде з цілим розгоном польська акція з ціли прилученя цієї української області до польської держави. Як пляново ведеть ся акція, під протекторатом усіх польських органів власти, виказав з'їзд „Kół Pracy Narodowej“, який відбув ся 2. с. м. у Львові. На сій з'їзді польські діячі зі Східної Галичини трактували сю свадцину Галицько-володимирського Королівства, як самозрозумілу часть будучої польської держави. Показує сей відома акція жандармерії в українських селах.

З другої сторони в Берестю ведуть ся мирові переговори з делегацією Української Народної Республіки. В сих переговорах гр. Чернін іменем австро-угорського правительства вважав за потрібне заняти ся долею польських меншостей в українській державі. Та рівночасно австрійське правительствоякдоси помагало польським меншостям Східної Галичини панувати над українським споконвічним населенем сього українського краю, так і тепер піддержує тут польське панованя. А „австро-польське рішеня“ польської справи, за яким з таким розгоном агітують польські меншости Східної Галичини, покладаючи в сій справі свої надії власне на цісаря Карла I і його правительство (референт справи „kresów wschodnich“ на згаданім з'їзді закінчив свої виводи окликом: „Нехай живе Карло I., король польський і вел. князь Литовський!“), грозить сій українській свадцині Галицько-володимирської держави новим закріпощенем під польську державність.

Звертаємо на се увагу Української Парламентарної Репрезентації в Відні, українського правительства в Києві, української делегації в Берестю і цілого українського народу по обох боках кордону.

тих, що голосать максимальні кличі соціальної революції“.

Як показує хід подій, польський двеник тішить ся упадком київської Ради — за швидко.

Мала Рада

Запит в справі мира — Законопроект про українську флоту.

Над кордоном 4. лютого 1918.

На засіданю Малої Ради 27. н. ст. січня Рафес (жид. „Бунд“) мотивував свій запит в справі мирових переговорів, закидаючи делегації українського правительства, що вона веде переговори тайно і хоче заключити не загально-демократичний мир, тільки мир національно-

огоїстичний. Між ин. викидав також що делегація не обороняє інтересів Польщі і Литви.

Рафесови відповідав провідник делегації Голубович.

На тім самім засіданю Мала Рада прийняла законопроект, який постановляє, що Чорноморська флоту має називати ся українською флоту. Флагга української флоту — синьожовта з золотим тризубом.

Девята сесія Української Центральної Ради.

Над кордоном 4. лютого 1918.

Дня 28. н. ст. сесія розпочала ся в Києві девята сесія повної Української Центральної Ради. Сесію отворив голова Ради проф. М. Грушевський промовою, в якій привітав зібраних з новою фазою політичного життя незалежної української республіки.

Відтак прочитано четвертий універсал Ради.

Головний інтерес в перші дні сесії творила справа реконструкції Генерального Секретаріату.

Сила Центральної Ради.

Берлін 6. лютого 1918.

„Nationalzeitung“ доносить посередно з Петрограду ось що: Большевицький рух на Україні тратить чимраз більше на силі. Ціла українська область, з дуже незначними виїмками, нахопить ся в руках Центральної Ради. На Кримі муть большевицьки в своїх руках тільки Севастополь. З 72 одиниць Чорноморської флоту перейшла більша часть до України. Небезпека большевицького нападу на Київ остаточно минула. Становище нового правительства можна вважати забезпеченим.

Вислід нарад в Берліні.

Берлін 6. лютого 1918.

Наради довели до цілковитої і однодушної згоди що-до останних подій. Вражине є таке, що німецько-австро-угорський союз скріплено і справу мира посунено наперед. Конференції торкали ся усіх біжучих питань, головно ж способу, в який належить далі вести конференції в Берестю. Наради будуть ся негайно вести далі по повороті до Береста. В поінформованих кругах надіють ся, що переговори з Україною дійдуть до шасливого закінченя. На конференції обговорено також усі дальші евентуальности, які могли звязати ся з російськими делегатами. Перевикутовано доведеня до успіху як і розбитя переговорів з Троцьким. Обговорено також польське питаня і осягнуто мабуть сущне зближеня німецьких го сподарських і австро-угорських політичних інтересів. Також Румунію ачислено до предмету нарад, бо є дані, що й румунське правительство в недалекій будучности буде пробувати довести до мира з осередними державами. Справа виживленя була предметом особливих нарад і в тій справі осягнуто вдоволюючі висліди.

За швидка радість.

Львів, 7. лютого 1918.

Краківська „Nowa Reforma“ з 6. с. м., обговорюючи становище осередних держав до Української Народної Республіки пише:

„Се становище осередних держав може мати практичне значеня тільки тоді, коли київська Рада, як антигеза Ради харківських народних комісарів, зуміє не тільки адержати ся, але також примусить своїх противників уступити. Одначе на се зовсім не заносить ся. Большевицькі війська аняли вже Київ, а їх пропаганда серед українського народу викликає наміреня насильств, перетягаючи нарід на сторону

ІВАНОВИ ФРАНКОВИ

Складки на монумент-портрет праймаса Кривого Союзу Кредитовий у Львові. — число книжочек щадничої 4.000.

Діти-будучність народу!

тож кождий повинен дати своїй дитині

РЕНТУ НА ВИХОВАННЄ!

І ПОСАГОВИЙ КАПІТАЛ

Кождий батько родини забезпечивши діти -- забезпечує матеріальну будучність своєї родини, а

одиноким найдешевшим джерелом забезпечення дітей є

Ц. к. Австрійський військовий фонд вдов і сиріт, Львів, Словацького 16. II. пов.

ПОЯСНЕННЯ:

Обезпечений позичковий капітал (VII. мільна від позички 5 1/2%, австр. воєнної позички) виданий буде обезпеченому по укладі означеного через обезпеченого часу обезпечення 15 а 18 літ)

Колиж обезпечений умре в часі існування обезпечення, перетас обовязок платити дальші премії за обезпечення. Товариство видає дитині, зглядно иншій особі, означений капітал підписчика:

а) сейчас по смерті підписчика капітал посмертний в висоті 20% обезпеченого номінального капіталу воєнної позички.

б) в часі цілого дальшого існування обезпечення ренти в річній квоті 20% обезпеченого капіталу воєнної позички.

Ренти видаються ся в чірочних ратах з долини, по раз перший в 6 місяців по смерті підписчика.

Чинитьби під а) і б) наступають в готіаці.

В дальшій тягу видасть Товариство:

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ПОЗИЧКОВЕ в цілі забезпечення дитини через заповненє єї ренти на вихованє і посагового капіталу переводить „Ц. к. Австрійський військовий Фонд вдов і сиріт“ у Львові за посередництвом ц. к. упраз. Тов. жителєв обезпеченє „АВСТРІЙСЬКИЙ ФЕНІКС“ у Відні, якого капітал вносить К. 6,000,000.

Сю обставину треба використати, коли в цілій основі хочемо забезпечити будучність своєї родини, через закінченє вого обезпеченя. Є се нашам обовязком під теперішню хвилю, так обильчу в випадки.

а) по укладі часу існування обезпечені облигаці воєнної позички посаговий капітал.

Виплата ренти як також виданє обезпеченої позички по часу існування обезпеченя не залежає від життя дитини. В разі смерті дитини виплачує ті самі чинитьби—залежно від бажаня субсрибента його прав их наслідників—иншій дитині зглядно иншій особі, означеною через підписчика.

До закінченя обезпеченя треба лікарських оглядин.

Обезпеченє є важно в цілій основі на случай смерті від хвали закінченя. Різко воєнне обіймає обезпеченє без оцінки до висоты К. 10,000 посагового капіталу в воєнній позичці і К. 10,000 капіталу посмертного і ренти.

При висше оглядин квотах обезпеченя платити ся за річними невеличку оплату додаткову відтоді до висоты обезпеченого капіталу.

Рух поїздів у Львові

важний від 21. січня 1918. аж до відкликаня. (Час середно европейський).

Приходять до Львова | Відходять зі Львова до

Кракова: 7-20, [7-40], 9-0*, 1-20, [2-07], 8-15, 9-25, 2-05*	Кракова: 6-45, 7-45 1-05*, [9-30], 3-10, 7-55*, 9-35, [10-30]
Ражсва 3-25	Ражсва: 6-45
Перемішля 6-0*	Перемішля: 8-35*
Тернополь: 5-52, [12-5], 5-52*, 8-00	Тернополь: 8-40, 10-13, [3-25], 11-30
Черновць: 5-45 [1-10], 6-15	Черновць: 8-57, [3-30], 10-55
Стрия: 7-25, 5-00, 10-10	Стрия: 7-30, 7-00, 10-20
Самбора: 9-5, 9-05	Самбора: 8-45, 7-10
Рава руської: 6-30, 4-35	Рава руської: 8-50, 6-50
Сокала через Рава руську [9-45]	Сокала через Рава руську: [8-10]
Стоянова 5-32, 6-12	Стоянова: 9-15, 11-25
Сокала через Саліжан ку: [9-45]	Сокала через Саліжан ку: [8-55]
Підгаць: 12-30, 9-00	Підгаць: 6-35, 3-00
Яворова: 8-45	Яворова: 4-20
Явеза: 3-18**	Явеза: 9-10**

* означені поїзди виключно для військових.
** тільки до відликаня із залізні Львів-Клебарів.

Увага: Нічна пора від 6-00 вечером до 5-00 рано озна чена відтерпенєм минут. Посіпши поїзда озна чені !

Подані поїзди ходять тільки умовно, на скільки рух з огляду на станте безпеченя шляхів злісним буде можливий. На випадок змінини поїзду як також при опі велько популеня не прислугує подорожним право вказати відпододаня.

ОГОЛОШЕННЯ.

„ОЯ“ МИЛО по 2 К штучка. Крем „ОЯ“ 2 К шт. В д-ль козюкська ОЯ* 2 К ф. Білу маселіну, тальерну, фарбу до матерій чорну і трактову, поручає доки нестарить залєс. Печуфурія С. Фендер, Львів, Селєстуська 7. Увага! В своїм власнім інтересі прошу уважити на фірму і н. доку Т. 668 7-10

Українська краєвнина — Львів, вул. Градцічких 9 І. пух — ананує суниі дамські по уміжованих цінах. 19 ?

Адвокат д-р Володимир Бачинський

в підганцях пошукує рутинного монциплента. Зголошеня під адресою: Д-р Володимир Бачинський Wien, Parliament. 627 10-7

Глядає місяця господній, найрадше на селі у священника вдова по військовім літ 35. — Зголошеня приймає Марія Горіаш, Львів, Скарбівська 10. I и II, ск. 685 1 2

ФАРБИ

до фарбованя матерій в ріжних барвах і тонісмом ужити поручає І. БОРИС, Перемішля. Купую насіня, кми, мак. 598 9-10

Видавничє Товариство: „Українська книжка“.

Кінчить ся друкувати і в перших днях лютого появить ся в книгарськїм обороті: Антона Крушельницького „РУБАЮТЬ ЛІС“, повість у двох томах, на гуцульських мотивах і Одарки Романової: „ПАН ТА ЧАБАН“, казка, з ілюстраціями Олени Кульчицької. 537 5-5

Нова книжка:

Техніка у світовій війні.

Популярний опис ріжних воєнних винаходів сухопутних та морських. — Навислав ЮРІЙ ЛЕВИЦЬКИЙ.

Багато світлин і рисунків — В книжці говорять ся між иншим про: танкі, ескадрі, пушки, бомби, мотодіри, еріс, танкери, потяги, кораблі, коулячки, дріновоты, підводний човен, бездротний телеграф, турбіна, мотори торпед.

Ціна К 2.50, на порто значаєне треба 10 сот., на поруче 40 сот. Василас дати за готінку наперед прислану: Канцелярія Тов. „Просвіта“ Львів, Ринок 10. 145-7

АДРЕСА:

Verlag des „Dienstag“ der Ukrainischen Legion Wien, VI, Döbnerstrasse 10. ПРОСИМО НА СЮ АДРЕСУ СЛАТИ ЛИСТИ І ДАВАТИ НА СТРАЖЕНЬКІ ПУТЯ

- ТОМАСИНУ

вагонами на збірні замовленя через Крау „Сільського Господаря“ потвердженє ріжничими експозитурами або старостами по цінах ц к. намісництва (кілопротент масини 56 сот., м хи і фрахт окремо) за відсланєм К 2000 до рочисленя по отриманню фактури, доставляє

„КРАЄВИЙ СОЮЗ ГОСПОДАРСЬКИХ СПЛОК“

у ЛЬВОВІ, вул. Зіморовича ч. 20. III. 1-

Літературні новости.

УКРАЇНСЬКА ВИДАВНИЧА СПІЛКА у Львові

ул. Чарнецького, ч. 24, відновиши по свою діяльність, видала доси отсі книжки

У першій серії (більшій):

1. Василь Стефаник, Дорога, друге виданє, з образками Олени Кульчицької.
2. Марія Вавчок, Народні оповіданя т. I, поле виданє
3. Волод. Гнатюк, Народні новелі, з образками Волод. Кобринського
4. Леся Мартович, Забобон, повість
5. Волод. Гнатюк, Народні байки з образками Микити Вихора (зселдонія)

У другій серії (меншій):

1. Микола Гоголь, ВІЯ, друге виданє, з перекладом в Ів. Кривецького
2. Василь Паньків, Олігархія і демократія
3. Орест Левицький, Несподіваний шлюб, Бунальщина
4. Михайло Лозинський, Ті, що від нас відійшли (сім некрольоріє)

Українська Видавничя Спілка приймає замовленя (один уаіл 50 кор., 2 кор. али:оде) у двох числі.

Головний склад видань у Наук. Тов. ім. Шевченка, Львів, Ринка ч. 10.